

Publicerad 2006-04-09 02:34 av hallonbåt

Du är värre än tapetklister

Visst,
är de gamla ord
som sedan länge
har glömt sin mening
men än ekar de
mot mina väggar.

Minns Du inte färgen?
det var ju du som valde
(kärleksrött)
Den gick så väldigt bra ihop med allt annat:

Dina hjärtslag
som var min konst

Våra ord
som blev fönster mot världen

Ända tills färgen långsamt började flaga
först

längst in i hörnen

...

De är helt kala nu
väggarna
Ekot är allt som finns kvar

Med hela min själ
och
allt mitt rum

ska jag
lyssna
och drömma
till dessa ord

De är mitt enda minne

av Dig

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren hallonbåt med Poeter.se id #7709 innehar upphovsrätten